

Dictamen en relació amb la consulta formulada per un Ajuntament sobre la cessió de dades personals derivades d'accidents a l'Administració prestadora de serveis sanitaris

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un Ajuntament en què es formula consulta sobre la possibilitat de comunicar dades de les persones implicades en accidents de trànsit, que recull la policia local en els atestats que aixeca arran d'accidents de trànsit.

Segons la consulta, el dret de l'Administració sanitària a reclamar a la persona responsable de l'accident les despeses corresponents, fa que els centres hospitalaris i el Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) es dirigeixin a la policia local perquè els facilitin les dades del vehicle o el conductor com tercer responsable de l'assistència sanitària prestada, implicats en accidents de trànsit.

En concret, l'Ajuntament pregunta sobre la possibilitat que la policia local cedeixi a l'Administració prestadora dels serveis sanitaris les dades personals, relacionades amb accidents per l'ús de vehicles a motor, que siguin estrictament necessàries per reclamar a la persona responsable el cost de les despeses de les assistències sanitàries prestades a la víctima.

En cas que les dades es puguin cedir, la consulta pregunta quin seria el règim de cessió a l'efecte de determinar, si és necessari, el consentiment de les persones titulars de les dades.

Analitzada la petició, vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

La consulta exposa que les policies locals han de prestar auxili i instruir atestats en accidents de trànsit, ateses les seves funcions de policia judicial i administrativa (Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals), per la qual cosa, recullen les dades de les persones i els vehicles implicats en accidents de trànsit en vies urbanes. En concret, la consulta explica que la policia local elabora els atestats i informes pericials, tramita la denúncia administrativa, i presta assistència a les víctimes dels accidents. La consulta afegeix que aquestes dades s'integren en un fitxer que gestiona les dades de les persones implicades, dels vehicles, de l'assegurança obligatòria, les circumstàncies de l'accident i, si escau, de persones testimonis dels fets.

Segons la consulta, en molts casos les persones lesionades en els accidents són traslladades pel Servei d'Emergències Mèdiques (SEM) als centres sanitaris de la xarxa pública. La ràpida evacuació dels afectats comporta, segons la consulta, que aquests no coneguin les dades personals ni d'assegurança del tercer responsable de

l'accident, de manera que són els centres hospitalaris i el SEM els que finalment s'adrecen a la policia local perquè aquesta els cedeixi les dades del vehicles o del conductor com a tercer responsable de l'assistència sanitària prestada, o fins i tot les perquisicions d'esbrinament en altres supòsits.

La consulta exposa que l'article 83 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, disposa que l'Administració sanitària té dret a reclamar a la persona responsable les despeses corresponents, i que es reconeix a les companyies asseguradores la facultat d'accedir a les dades personals amb aquesta mateixa finalitat. Per tot això, segons la consulta, sembla raonable la cessió de dades del fitxer esmentat a les Administracions públiques gestores del Servei Públic d'Atenció Sanitària, el qual no ha de suportar la despesa.

Amb tot això, l'Ajuntament sol·licita informe sobre:

La facultat de cessió per l'Ajuntament (policia local) a l'Administració prestadora dels serveis sanitaris, de les dades personals que derivades de l'accident per l'ús de vehicles de motor, siguin estrictament necessàries per reclamar a la persona responsable el cost de les despeses de les assistències sanitàries prestades a la víctima.

L'Ajuntament pregunta, en cas que aquestes dades es puguin cedir, sobre el règim de cessió, a l'efecte de determinar, si és necessari, el consentiment de les persones titulars de dades, en les quals la condició de conductor o titular del vehicle obligat a posseir una assegurança obligatòria, pot comportar la condició de responsable del cost dels serveis prestats.

III

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que qualsevol revelació de dades personals efectuada a una persona diferent de l'interessat constitueix, als efectes de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), una cessió o comunicació de dades (article 3.i) LOPD) que, com a tal, s'ha d'efectuar de conformitat amb el règim previst.

Així, segons l'article 11.1 de l'LOPD, les dades objecte de tractament (article 3.c) LOPD) *"només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat"*. Aquesta regla general troba però determinades excepcions, entre d'altres, la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei o norma amb rang de llei (article 11.2.a) LOPD).

Tenint en compte que la consulta fa referència a la informació sobre persones físiques relacionades amb accidents de trànsit, i a la reclamació als responsables per part de l'Administració pública que presta el servei d'assistència sanitària, cal examinar la concurrència d'una habilitació per a la cessió de dades, en la legislació aplicable.

D'entrada, com apunta la consulta, l'article 83 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat (LGS), disposa el següent:

"Los ingresos procedentes de la asistencia sanitaria en los supuestos de seguros obligatorios especiales y en todos aquellos supuestos, asegurados o no, en que aparezca un tercero obligado al pago, tendrán la condición de ingresos propios del Servicio de Salud correspondiente. Los gastos inherentes a la prestación de tales servicios no se financiarán con los ingresos de la Seguridad Social. En ningún caso estos ingresos podrán revertir en aquellos que intervinieron en la atención a estos pacientes."

*A estos efectos, las **Administraciones Públicas que hubieran atendido sanitariamente a los usuarios** en tales supuestos **tendrán derecho a reclamar del tercero responsable** el coste de los servicios prestados.”*

Aquesta previsió legal, que explicita el dret de reclamació de l'Administració pública corresponent (en el cas plantejat, el Departament de Salut de la Generalitat, *ex. art. 162 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya*), en relació amb el cost dels serveis prestats en casos en què hi ha tercer obligat al pagament, es concreta en el Reial decret 1030/2006, de 15 de setembre, que estableix la cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut i el procediment per a la seva actualització (article 2.7).

L'annex IX del mateix Reial decret, disposa el següent:

“(…) els serveis públics de salut han de reclamar als tercers obligats al pagament l'import de les atencions o prestacions sanitàries facilitades directament a les persones, inclòs el transport sanitari, l'atenció d'urgència, l'atenció especialitzada, l'atenció primària, la prestació farmacèutica, la prestació ortoprotètica, les prestacions amb productes dietètics i la rehabilitació, en els supòsits següents:

(…)

4. Assegurances obligatòries:

(…)

b) Assegurança obligatòria de vehicles de motor.

(…)”.

Als efectes de la consulta plantejada, cal fer referència específica al Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, que aprova el Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor (RDL 8/2004).

L'article 1.1 del RDL 8/2004, preveu que el conductor de vehicles a motor és responsable, en virtut del risc de la seva conducció, dels danys causats a les persones o els béns amb motiu de la circulació.

L'article 2.1 del mateix RDL 8/2004, preveu l'obligació de fer una assegurança, en els següents termes:

“Todo propietario de vehículos a motor que tenga su estacionamiento habitual en España estará obligado a suscribir y mantener en vigor un contrato de seguro por cada vehículo de que sea titular, que cubra, hasta la cuantía de los límites del aseguramiento obligatorio, la responsabilidad civil a que se refiere el artículo 1. No obstante, el propietario quedará relevado de tal obligación cuando el seguro sea concertado por cualquier persona que tenga interés en el aseguramiento, quien deberá expresar el concepto en que contrata.”

Per tant, la conducció de vehicles a motor es troba sotmesa a una assegurança obligatòria, segons preveu la legislació aplicable.

L'article 7 del RDL 8/2004 disposa el següent:

“El asegurador, dentro del ámbito del aseguramiento obligatorio y con cargo al seguro de suscripción obligatoria, habrá de satisfacer al perjudicado el importe de los daños sufridos en su persona y en sus bienes, así como los gastos y otros perjuicios a los que tenga derecho según establece la normativa aplicable. Únicamente quedará exonerado de esta obligación si prueba que el hecho no da lugar a la exigencia de responsabilidad civil conforme al artículo 1 de la presente Ley.

El perjudicado o sus herederos tendrán acción directa para exigir al asegurador la satisfacción de los referidos daños, que prescribirá por el transcurso de un año.

No obstante, con carácter previo a la interposición de la demanda judicial, deberán comunicar el siniestro al asegurador, pidiendo la indemnización que corresponda. Esta reclamación extrajudicial contendrá la identificación y los datos relevantes de quien o quienes reclamen, una declaración sobre las circunstancias del hecho, la identificación del vehículo y del conductor que hubiesen intervenido en la producción del mismo de ser conocidas, así como cuanta información médica asistencial o pericial o de cualquier otro tipo tengan en su poder que permita la cuantificación del daño. Esta reclamación interrumpirá el cómputo del plazo de prescripción desde el momento en que se presente al asegurador obligado a satisfacer el importe de los daños sufridos al perjudicado. Tal interrupción se prolongará hasta la notificación fehaciente al perjudicado de la oferta o respuesta motivada definitiva.

La información de interés contenida en los atestados e informes de las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad encargadas de la vigilancia del tráfico que recojan las circunstancias del accidente podrá ser facilitada por éstas a petición de las partes afectadas, perjudicados o entidades aseguradoras, salvo en el caso en que las diligencias se hayan entregado a la autoridad judicial competente para conocer los hechos, en cuyo caso deberán solicitar dicha información a ésta.

Cal fer notar que aquesta norma amb rang legal (RDL 8/2004) ha incorporat la previsió expressa de la comunicació d'informació continguda en els atestats i informes policials a les diferents parts interessades, a través de la modificació de l'article 7 del RDL 8/2004, per l'article únic, apartat 3, de la Llei 35/2015, de 22 de setembre, de reforma del sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de trànsit.

D'aquesta manera, la legislació amb rang legal que regula la responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor, preveu expressament el flux informatiu de la informació rellevant relacionada amb les circumstàncies dels accidents de trànsit, que recullen els cossos de policia en el marc de les seves competències.

En relació amb això, segons allò que disposa la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, corresponen a les policies locals, en llur àmbit d'actuació, entre d'altres funcions, les d'ordenar, senyalitzar i dirigir el trànsit en el nucli urbà, d'acord amb el que estableixen les normes de circulació (article 11.b) Llei 16/1991).

Per tant, als efectes del supòsit plantejat, atès que la policia local del municipi té competències en matèria de regulació del trànsit urbà, la informació d'interès que recull aquest cos policial en relació amb els accidents de trànsit a la ciutat, pot ser objecte de comunicació als corresponents destinataris, en els termes de l'article 7.1 del RDL 8/2004, citat.

Pel que fa a aquests destinataris o cessionaris d'aquesta informació, l'article 7.1, citat, preveu que ho siguin *"les parts afectades, perjudicats o entitats asseguradores"*.

Atès que, com ha quedat dit, la legislació reconeix expressament el dret de l'Administració pública, que presta els serveis sanitaris que atenen les víctimes d'accidents de trànsit, a reclamar del tercer responsable el cost de l'atenció sanitària prestada (article 83 LGS), es pot considerar que el Departament de Salut és part afectada.

Vistes aquestes previsions en normes amb rang de llei, cal concloure que, des de la perspectiva del règim de comunicació de dades personals (article 11.2.a) LOPD), hi ha

suficient habilitació legal per a la comunicació de dades personals, recollides per la policia local en els atestats i informes dels accidents de trànsit, a l'Administració pública prestadora dels serveis sanitaris (Departament de Salut de la Generalitat).

La consulta pregunta, en cas que la cessió resulti habilitada, si és necessari el consentiment de les persones titulars de les dades, en les quals la condició de conductor o titular del vehicles obligat a posseir una assegurança obligatòria, pot comportar la condició de responsable del cost dels serveis prestats.

Sobre aquesta qüestió, atesa l'existència d'habilitació legal suficient en els termes apuntats (ex. art. 11 LOPD), la cessió de dades personals no requerirà comptar amb el consentiment dels afectats, ja siguin aquests els propis conductors o titulars de l'assegurança o, si escau, altres persones físiques relacionades amb l'accident, les dades de les quals pugui ser necessari comunicar en supòsits concrets (article 3.e) LOPD).

En aquest sentit, als efectes de la comunicació de dades en el cas plantejat, caldrà tenir en compte el principi de qualitat de les dades (article 4.1 LOPD), segons el qual:

“Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.”

Per aplicació del principi de qualitat, la cessió s'haurà de limitar, com apunta la pròpia consulta, a les dades personals relacionades amb l'accident de trànsit que ha donat lloc a la prestació sanitària, que resultin adequades, pertinents i no excessives per al compliment de la finalitat pretesa (la reclamació i cobrament a la persona responsable, del cost de les despeses de l'assistència sanitària prestada a la víctima o víctimes de l'accident).

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

Des de la perspectiva del règim de comunicació de dades personals (article 11.2.a) LOPD), hi ha suficient habilitació legal (article 83 LGS i article 7 RDL 8/2004), per a la comunicació de dades personals adequades, pertinents i no excessives, recollides per la policia local en els atestats i informes dels accidents de trànsit, a l'Administració pública prestadora dels serveis sanitaris, sense el consentiment dels afectats.

Barcelona, 27 d'abril de 2016